

Julijski Alpi - Mangart, 16 - 18. septembar 2011.

Jedna od najviših i najznačajnijih planina u Julijskim Alpama. Kao gospodar zapadnog dela slovenačkih Julijskih Alpa, **Mangart** svojim ogromnim masivom razdvaja severozapadni deo Slovenije od severoistočnog dela Italije. Prema južnoj slovenačkoj strani skoro 2000 m kosine pada u dolinu Koritnice. Ka italijanskoj strani severna stena pada 1300 m u dolinu Mangartskih jezera (Belopeška jezera). Sa svojih 2679 mnnv, Mangart je četvrta najviša planina u Sloveniji.

U subotu ujutro **17. sept. 2011.** oko 6 sati naša grupa je, nakon Trbiža (ital. *Tarvisio*), stigla do doline Mangartskih jezera (ital. *Laghi di Fusine*, slov. Belopeški jezera) na oko 930 mnnv, nedaleko od slovenačkog gradića Rateče. To su lednička jezera, Gornje (929 mnnv) i Donje (924 mnnv). Odatle je put za saobraćaj zatvoren, s obzirom da smo ušli u nacionalni prak. Sledi prepakivanje, priprema i polazak na uspon, prvo kolskim putem, a zatim markiranom stazom ka jugu. Blaga jutarnja izmaglica dok prilazimo šumi i prvi jutarnji zraci sunca na vrhovima Mangartskog masiva najavljivali su lepo prepadne. Na jednoj uzvisini po izlasku iz šume pravimo prvu pauzu. Pogled unazad na jezera je prelep, a ispred nas uzdiže se prelepa Mangartska stena.

Bivak Nogara, 1850m

Nakon narednog sata hoda, i do tada ukupno pređenih 800 m visine, pristizemo i do bivka Nogara na 1850 mnnv. Bivak je opremljen sa 9 ležajeva, savršeno je čist i uredan. Na obližnjem izvoru točimo vodu, to je poslednje mesto na kojem ima vode, do silaska u dom. Odatle se ulazi u stenu i potrebno je uzeti svu neophodnu opremu za uspon feratom.

Ferata (*Via della vita*) vodi italijanskom stranom planine i dužine je oko 450 m. Na nekim delovima zaista veoma eksponirana, važi za jednu od najtežih ferata u istočnim Julijskim Alpama.

Ferata Via della vita

Na sreću vreme je lepo i vedro i omogućava nam fotografisanje ferate i vrhova oko nas. Nakon otprilike 3 sata izašli smo iz ferate na **Mangartsko sedlo** (2055 mnnv), gde su nas dočekali naši drugari planinari iz Slovenije, sa velikom kantom punom grožđa! Kakvo savršeno

Sa sedla nastavljamo slovenačkom feratom, dosta lakšom od italijanske. Šteta što je oko nas magla.

Na vrhu smo bili nešto pre 15.00, srećni, ali uskraćeni za, sigurno, divnu panoramu i pogled na ostale planinske lepote. Slikamo se, nas 25-oro, pravimo grupne slike sa zastavama i krećemo nazad. Silazak je bio opet na drugu stranu, italijanskom markiranom stazom, koja je samo na par mesta opremljena pomoćnim sajlama za pridržavanje. Počinje blaga kišica, ali dovoljna da stenu načini vrlo klizavom. Bolje je ići polako i sigurno se spustiti, nego juriti po tom mokrom kamenjaru. Ova staza nas je dovela ponovo do Mangartskog sedla, odakle smo se spustili do Mangartske kočice (1906 mnv) i na asfaltni put, gde nas je sačekao kombi koji nas je prevezao do autobusa, a zatim smo autobusom nastavili do doma Slatna (1026 mnv) u mestu Rateče.

Kao i uvek, i ovaj put su naši domaćini iz Slovenije učinili zaista sve moguće da se osećamo kao kod kuće. Savršeno ljubazni i gostoljubivi, dočekali su nas sa toplim čajem i gulašem koji su itekako prijali. I ne samo to. Posle večere i tuširanja (dom raspolaze i tuševima) okupili smo se oko logorske vatre, a zatim zadovoljni i umorni otišli na spavanje.

U nedelju ujutro, posle obilnog doručka i kafe, krenuli smo nazad. Usput smo obišli Planicu, Kranjsku Goru i Bled.

Hvala našim divnim domaćinima iz Slovenije, hvala vodičima Mladenu, Darku.. što su nam priuštili još jednu fenomenalnu i bezbednu turu i još jedno nezaboravno druženje!

Vođa puta: Vladislav Matković,
Pomoćnik vođe: Milan Pamučar

